

[Steffensen]

Kristeligt folkeparti kan have megen sympati for det beslutningsforslag, SF her lægger frem. Det kan vi jo alle sammen have, og jeg har fornømt, at ordførerne her i dag i princippet har den opfattelse, at der er nogle ting, vi bør se lidt nærmere på i udvalget, dels omfanget, dels økonomien i problemstillingen.

Vi kan ikke sige, at vi synes, vi skal have det gennemført nu. Jeg kan helt tilslutte mig – og gør det da også gerne – arbejdsministerens bemærkninger og betænkeligheder ved uden videre at tage fat på dette, SF vil måske sige lille problem, for det er måske, når det kommer til stykket, ikke så stort et antal, det drejer sig om.

Alligevel vil vi meget gerne medvirke til, at vi får disse ting godt belyst i udvalget. Måske kan vi finde frem til, hvordan vi kan løse dette problem i en lidt større sammenhæng end det, der er lagt op til i forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal jo starte med at sige tak for behandlingen af forslaget, og så kan jeg jo håbe på, at det ikke går sådan, at forslaget bare kvæles i velvilje.

Sandheden er, at det med det, de forskellige ordførere har sagt, helt klart er sagt, at der er nogle problemer vedrørende disse mennesker, som der bør ses på. Det er der et stort flertal der har givet udtryk for, selv om man også har givet udtryk for, at man ikke er helt sikker på, at det skal løses lige nøjagtig, som ordlyden er i forslaget. Det vil jeg da gerne sige tak for, fordi jeg synes, det er vigtigt, at vi får en drøftelse af disse ting.

Det er også baggrunden for, at jeg har rejst forslaget og har rejst det i en så forenklet form, og jeg beder om tilgivelse for, at nogle måske har haft lidt svært ved at se, hvad det indeholdt, fordi det er skrevet i meget forenklet form. Det er af bitter nød, fordi det er uhyre vanskeligt at sige det, som flere har været inde på i spørgsmålsform: hvor mange omhandler dette forslag, og hvad er økonomien i det?

Jeg synes, at arbejdsministeren i sin gennemgang af, hvad dette forslag drejer sig om, meget godt og meget tydeligt fik sagt, hvem det omhandler, og egentlig også fik sagt, at det kun kan være en meget lille gruppe, der er tilbage, i og med at folk med omskoling af

18 måneders varighed ikke er omhandlet af mit forslag, for det er klart, de er inde i systemet og de bevarer deres dagpengeret. Jeg synes, der er så meget mere grund til at se på det, for hvem er det så, vi har tilbage? Det er stort set medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbund, medlemmer af Syerskernes Fagforening, medlemmer af Specialarbejderforbundet, de, der i forvejen ikke er de bedst stillede på arbejdsmarkedet. De er i den situation, at hvis de ikke får et tilbud om 18 måneders omskoling – det er nemlig ikke givet, at de altid gør det – kan de ikke blive erklæret for stående til rådighed for arbejdsmarkedet.

Jeg håber, at det vil lykkes lidt bedre under udvalgsarbejdet at finde ud af, hvor mange dette forslag omhandler. Jeg tror, det er meget få, men jeg tror altså også, det er svært, og derfor vil jeg gøre opmærksom på allerede nu, at hvis det er en betingelse for, at vi kan gå videre med dette, så er jeg bange for, at vi ikke kan bruge velviljen til noget.

Det ligger klart, at der er tale om fortolkning af disse bestemmelser. Ikke mindst et svar, jeg har fået fra ministeren, viser helt klart, at der er tale om fortolkning. Den 25. juli 1983 har jeg fået et svar fra ministeren, hvor det siges:

»I tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvorvidt et medlems helbredstilstand gør varetagelse af arbejde inden for et bestemt arbejdsområde mulig, vil der dog være mulighed for at anse medlemmet for at være til rådighed for arbejdsmarkedet og dermed dagpengeberettiget. Dette kræver, at arbejdsløshedskassen i samråd med arbejdsformidlingen skønner, at medlemmet er i stand til at overtage arbejde inden for andre faglige områder, og at medlemmet erklærer sig villig til at søge og overtage et sådant arbejde.«

Med en sådan bestemmelse i lovgivningen om arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingssystemet mener jeg, at der er en åben ladeport for fortolkninger, og det viser sig også i praksis, at det bliver fortolket forskelligt. Derfor mener jeg, det er vigtigt, når nu velviljen er til stede her i folketinget, at sige: ja men det er uretfærdigt, at nogle mennesker, som ikke hører til en A-kasse, hvor man tolker dette velvilligt, ikke kan få, medens andre, der hører til en A-kasse, hvor man tolker dette velvilligt ifølge ordlyden, godt kan få. Det kan ikke være rimeligt. Jeg håber selvfølgelig, at vi under udvalgsarbej-